

El matrimoni Underwood demostra, una temporada més, que la seva relació es basa en quelcom superior a l'amor: el poder.

CULTURA

Underwood contra Trump

El matrimoni més famós de la Casa Blanca, amb el permís dels Obama, torna a les pantalles amb una quarta temporada carregada de paral·lelismes amb la realitat nord-americana. També tornen tots els fantasmes del passat de Frank Underwood, que amenacen el seu futur en plena campanya electoral. Conté algun petit espòiler.

Reportatge de Nicolas Tomás

El president Francis Underwood, en això, és força corrent: no es porta gens bé amb la seva sogra. No parlava amb ella des de l'enterrament del seu sogre.

Però hi topa, a desgana, mentre busca la seva dona, Claire, que fa dies que està desapareguda de la vida pública, aïllada en el seu Texas natal.

—Quan va casar-se, estava segura que despertaria al cap d'un any o dos. No tenia ni idea que en necessités trenta.

—Claire és la primera dama dels Estats Units i continua creient que va prendre la decisió equivocada...

—Reduïda a xafarderies als tabloides? També podria viure en aquell parc de caravanes d'on vas sortir.

—Era una fàbrica de préssecs. Però tens raó: continuo sent escòria. Però sóc de la classe d'escòria que viu a la Casa Blanca.

Aquesta escena pertany al primer capítol de la quarta temporada de *House of Cards*. Netflix la va estrenar sencera –com sempre fa aquesta plataforma amb les sèries de producció pròpia– el 4 de març. També és una bona carta de presentació del personatge, del matrimoni, tot i que de sobres coneguda pels seus seguidors. Una temporada més, Frank i Claire Underwood demostren que estan fets l'un per l'altre. Però és una mena de relació que, com ja avisen en les tres temporades anteriors, no es basa en l'amor, sinó en una cosa molt superior als seus ulls: el poder. Sempre que sigui en aquest context, s'entendran a la perfecció. Per a la resta, continuaran dormint en llits separats.

La quarta és, a més a més, una temporada en què, d'una manera o altra, al president Underwood se li apareixen tots els vells fantasmes del passat que creia enterrats –alguns literalment– des de feia molts capítols: els periodistes del *Washington Herald* Tom Hammerschmidt, Zoe Barnes i Lucas Goodwin, la prostituta Rachel Posner, el magnat Raymond Tusk, el congressista Peter Russo... I també hi tenen cabuda nous personatges, com ara Leann Harvey –interpretada per l'actriu canadenca Neve Campbell–, una assessora del Partit Demòcrata a Texas. Una feina certament complicada: “No m'importa anar contra vent i marea. Si no, no treballaria assessorant els demòcrates a Texas”.

Però si per alguna cosa destaca també aquesta nova entrega és per com realitat i ficció sovint s'assemblen i es confonen, pels seus paral·lelismes amb la realitat nord-americana. Probablement molt pocs d'aquests involuntaris, i la majoria, premeditats. En la tercera temporada ho van fer amb el president Víktor Petrov de Rússia –interpretat per l'actor danès Lars Mikkelsen–, durant el conflicte amb Ucraïna, que era calcat al seu homòleg real al Kremlin: Vladímir Putin. En aquest any d'eleccions primàries i presidencials, també a la sèrie de Netflix, la llarga ombra que sobrevola la trama és una altra: la de Donald Trump.

“La quarta temporada de *House of Cards* és menys vulgar que la política real”, sosté l'escriptor Ian Crouch a la revista *New Yorker*. “Lavorrit Washington mai no havia semblat tan elegant, la política mai no havia semblat tan atractiva i el regular, si no vil, funcionament del govern mai no havia semblat tan possible”. Tant Frank Underwood com Donald Trump tenen problemes pels seus vincles amb els supremacistes del Ku Klux Klan –vincles diferents, això sí–, un fet que fa perillar les seves respectives campanyes. Tots dos són personatges maquiavèlics, amb idees perverses, tot i que el personatge fictici –sembla mentida però no ho és– cuida més les formes en públic que el real. És el mateix intèrpret del presi-

dent Underwood, Kevin Spacey, que va haver de recordar en una entrevista, mig de broma mig seriósament, que el seu personatge i Trump tenien una gran diferència: “Un d'aquests personatges és de ficció, mentre que l'altre no ho és”.

També recorda el magnat de Nova York el contrincant republicà d'Underwood, William Conway (Joel Kinnaman). Sorgit, com Trump, de la gran poma però molt més jove, elegant i fred, Will Conway és una persona amb poca experiència política. Especialment al cantó de l'excongressista, exlíder de la majoria a la Cambra, exvicepresident i president Underwood. També predica un discurs conservador sovint buit, sovint caricaturesc. Juntament amb la seva dona, Hannah Conway (Dominique McElligott), descobrim un nou matrimoni que acabarà tenint els mateixos escrúpols que els Underwood: pocs o gens.

Hi ha, però, altres connexions amb l'actualitat. L'amenaça del terrorisme gihadista hi és present. No existeix l'Estat Islàmic, però sí una organització idèntica, coneguda per les seves sigles en anglès com a ICO (International Caliphate Organization), que vol instaurar el califat amb el terror. També, arran d'un fet greu, s'obre el debat sobre la regulació de les armes als Estats Units. La quarta temporada va ser rodada l'any passat, quan, després de diversos tirotejos com el de l'església afroamericana de Charleston (Carolina del Sud), va reobrir-se aquest vell debat. En la realitat, aquesta batalla l'està lliurant el president Obama. En la ficció de Netflix, la primera dama Claire Underwood.

Una Claire Underwood que, durant aquesta nova entrega, adopta un protagonisme renascut. S'apodera, es fa forta, ja no en deixa passar ni una. La seva trajectòria també recorda força la de l'exsecretària d'Estat i actual precandidata presidencial demòcrata Hillary Clinton. Com ella, també fa el salt de ser la primera dama a infiltrar-se en l'alta política de Washington. En el cas de Claire, com a candidata demòcrata a la vicepresidència, fent tàndem amb el seu marit a la papereta. “Claire té el millor dels dos sexes”, assegura Robin Wright, l'actriu que interpreta el seu paper. “Amb ella t'emportes un dos per u”.

El que no queda resolt en aquesta trepidant quarta temporada és el resultat de les eleccions presidencials. Això queda en les mans del renovat equip de guionistes, que debuta amb la cinquena temporada. El llistó està alt. Des de la Casa Blanca, la de veritat, ho seguiran de prop: és una de les sèries preferides d'Obama. També queda en les seves mans si, en pròximes temporades, Claire Underwood aconsegueix desempallegar-se, com Hillary Clinton, de l'eterna ombra del seu marit, de l'etiqueta de “senyora de”, i arriba ella al Despatx Oval. Aquesta és una simple especulació. Però ja tracta d'això *House of Cards*. •